

nutí prostě na popření tohoto fakta st-lem tvrzeného, dovolává se toho, že »šetřením bylo zjištěno, že vojsko tyto škody nezpůsobilo.« Neuvádí, s jakého právního stanoviska tento nárok posuzoval, neuvádí zejména, zda a za jakých podmínek by oprávněnost nároku na náhradu škody v tomto směru uznal, kdyby se okolnost st-lem tvrzená zakládala na pravdě. Vzhledem k tomu musil se nss omeziti na zkoumání, zda žal. úřad měl pro svoje zjištění dostatečný podklad ve spisech, resp. zda zjištění jeho provedeno způsobem formálně bezvadným. Leč i po této stránce shledal soud, že postupem úřadu porušeny byly všeobecné zásady řízení správního. V nař. rozhodnutí není označeno, v čem úřad viděl důkaz toho, že dříví vojskem spaleno nebylo. Opíral-li se tu, jak možno souditi, o četnickou relaci ze 7. března 1924, nutno jest vytknouti, že tato relace nebyla st-li k vyjádření předložena. Bylo tak st-li znemožněno, aby k onomu zjištění úřadu zaujal stanovisko a o správnosti tvrzení svého nabídl event. další důkazy.

Poněvadž tedy i v tomto směru spočívá zjištění žal. úřadu na řízení podstatně vadném, slušelo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 5872.

Jazykové právo. — Horní právo: * Není nezákonné, zamítne-li úřad žádost o ustanovení báňským inženýrem (měřičem) ve smyslu § 1, odst. 2 zák. z 21. července 1871 č. 77 ř. z., z důvodu, že žadatel neprokázal (ač byl k tomu vyzván) znalost jazyka státního (§ 1, odst. 1 jaz. zák.).

(Nález ze dne 16. září 1926 č. 18.532).

V ě c: Ing. August R. v C. proti ministerstvu veřejných prací (báň. rada Dr. Jiří Fiala) stran autorisace báňského inženýra.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovu z výměru báňského hejtmanství v Praze ze 6. října 1924, kterýmž zamítnuta byla žádost st-lova, aby ustanoven byl autorisovaným báňským inženýrem pro obvod revírního báňského úřadu v K. z tohoto důvodu, že nepodal průkazu o znalosti státního jazyka.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto: — — —

St-l domáhal se toho, aby ustanoven byl báňským inženýrem. Institute báňských inženýrů upravena jest v zák. z 21. července 1871 č. 77 ř. z., jenž v § 1 odst. 2. praví, že jako pomocné orgány báňských úřadů mají býti ustanoveni zkoušení a přísežní báňští inženýři (měřiči) a v § 15 stanoví, že instrukce, jež má býti vydána cestou nařizovací, blíže vymezí předpisy o ustanovování báňských inženýrů. Tato instrukce vydána nařízením min. orby z 23. května 1872 č. 70 ř. z. Také zde, stejně jako v cit. zákoně, ustanoveno v § 1, že inženýři báňští zřizují se za veř. orgány pomocné úřadů báňských. Uvedené zde normy praví tedy jasně, že báňští inženýři jsou orgány státu, čili nyní orgány republiky. Uvedený předpis odst. 2 č. 1 § 1 jaz. zákona platí tudíž také pro »úřadování« báňských inženýrů, t. j. také báňští inženýři jsou povinni úřadovati zásadně v jazyku státním. Aby této povinnosti z jaz. zák. vyplývající mohli

vyhověti, jest však jim znalost stát. jazyka nezbytna, zejména uváží-li se, že oprávnění a povinnosti báňských inženýrů, zákonem z r. 1871 a nař. z r. 1872 vymezené, jsou povahy po výtce osobní, tak že jejich výkon na osobu jinou přenesen býti nemůže.

Vyplývá-li však z jaz. zákona pro báňské inženýry povinnost, aby pokud povolání jsou k úkonům povahy úřední, užívali jazyka státního, a jestliže právě v důsledku tohoto zákona znalost jazyka státního stala se nutným předpokladem, aby úřední funkce, jim dřívějšími normami uložené, mohli splniti, nemůže st-1 důvodně proti nař. rozhodnutí namítati, že tyto dřívější normy od báň. inženýrů určitou kvalifikaci jazykovou nepožadovaly. Poněvadž však podle platného práva, jak bylo právě vyloženo, znalost stát. jazyka jest nutna, aby báňští inženýři mohli svoji funkci jako pomocné orgány úřadů báňských zastávat, nelze ani úřadům, které jsou povolány tyto orgány zřizovati, upírati právo, aby od uchazeče požadovaly průkaz této znalosti prvé, než ho báňským inženýrem ustanoví.

St-1 poukazuje ve stížnosti k tomu, že strany, s nimiž by jako báňský inženýr v obvodu revírního báňského úřadu v K., pro který se o autorisaci ucházel, přicházel ve styk, jsou vesměs příslušníci jazyka německého. I kdyby toto tvrzení bylo správné a kdyby se vskutku nedalo očekávati, že některá ze stran by při jednáních, jichž by se st-1 z příkazu báň. úřadu zúčastnil, používala jazyka státního, a i kdyby v rámci platných předpisů jazykových mohl se báňský inženýr při styku se stranami omeziti na používání jazyka menšinového (německého), nemohlo by přece z toho býti vyvozováno, že báňský inženýr k zastávání funkce jemu jako orgánu republiky příslušejících znalosti stát. jazyka nepotřebuje, a to již proto, poněvadž úřední funkce báň. inženýrů nevyčerpávají se podle své podstaty stykem se stranami, nýbrž zahrnují v sobě nutně také styk s úřady, zejména ovšem s báň. úřady, na jejichž vyzvání jsou podle § 4 nař. z r. 1872 povinni v obvodu revírního úřadu báňského, v němž mají své stanoviště, vykonávati všeliké práce do oboru jejich náležející. — — —

Č. 5873.

Učitelstvo: Jsou-li splněny podmínky pro nárok učitele na diétu z důvodu vedení dvojí domácnosti ve smyslu usnesení ministerské rady z 9. prosince 1919, nemůže úřad učiteli diétu ty odpírati jediné z důvodu, že manželka jeho je svým vlastním povoláním nucena zůstat v původním působišti manželově.

(Nález ze dne 16. září 1926 č. 18.610).

Věc: Antonín Sch. ve V. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o diétu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zshr. mor. výnosem z 9. prosince 1924 rozhodla takto: Antonín Sch., zatímní odborný učitel ve V., žádal, aby mu za příčinou jeho přeložení ze služ. příčin z D. do V. byly přiznány diety za vedení